

Halvgaard (FP):

Der er vist ingen i folketinget, der ikke vil erkende, at der er store problemer og vanskeligheder i forbindelse med indvandrernes muligheder for at tilpasse sig det danske samfund, i hvert fald ikke efter den debat, der har været ført her i dag. Der er tale om indvandrere af forskellig nationalitet med forskelle i sprog og kulturel baggrund, og de er spredt over hele landet. Der undervises f. eks. på 20 forskellige sprog i Københavns kommune. Det betyder naturligvis store krav til lærerkræfter og undervisningsmateriel alene i Københavnsområdet, men har skabt endnu større problemer i provinsen, ikke mindst når en stor del af indvandrerne efter de oplysninger, vi har fået, kommer fra tredjelands og tilhører mindretalsgrupper, hvis modersmål ikke er det pågældende lands vigtigste sprog og måske ikke engang findes som skriftsprog.

Det er endvidere oplyst, at vi i dag har flere indvandrere end tidligere, som er fordelt på et meget større antal nationaliteter og sprog.

Efter indenrigsministerens mening, ifølge redegørelsen, anser han ikke de undervisningsmæssige problemer for uoverskuelige. Det er naturligvis et synspunkt, som man kan sætte et stort spørgsmålstegn ved. Man kan sætte et stort spørgsmålstegn ved det i betragtning af, at vi her i Danmark ikke engang magter at tilrettelægge en forsvarlig undervisning for vore egne danske børn og unge, og i betragtning af, at vi må forudse gennemgribende besparelser i hele uddannelses-sektoren på grund af den økonomiske politik, som er ført.

En indvandrerpolitik med de uddannelsesaktiviteter, der er lagt op til i det foreliggende forslag, vil meget let beløbe sig til et trecifret millionbeløb, og det er da simpelt hen et spørgsmål om prioritering af de beskædede midler, som samfundet efterhånden kan yde af service til befolkningen på uddannelsesområdet. Kan vi som lovgivere og administratorer forsvare at yde en sådan service over for et lille mindretal af indvandrere på bekostning af drastiske nedskæringer over for vore egne børn og unge, over for vore hospitaler og over for vore egne svage i samfundet? Det er et spørgsmål om prioritering.

Jeg kan naturligvis acceptere, at indvandrerne har adgang til i vid udstrækning at udnytte den service, der tilbydes danske borgere, men hvis vort uddannelsessystem f. eks. skal belastes med, at indvandrerbørn skal undervises på deres eget modersmål hele vejen igennem systemet, mener jeg, at anstændighedens grænse er overskredet. Og f. eks. i Århus amtskommune godkender man i henhold til fritidslovens § 41 holdstørrelser helt ned til 2, fordi religiøse grunde forbyder mænd og kvinder, at de undervises sammen. Der sætter jeg ligeledes grænsen.

Der er også ifølge ministerens redegørelse blandt de sagkyndige stærk uenighed om, hvordan den nødvendige balance bedst opnås til løsning af undervisningsproblemerne. Samtidig har jeg forstået, at undervisning af fremmedsprogede elever er genstand for et udredningsarbejde i undervisningsministeriet. Det vil blive interessant at se resultatet af dette arbejde.

Det foreliggende forslag er efter min mening et paradeforslag, der tydeligt bærer præg af forslagsstillernes ansvarsløshed over for det danske samfund, ikke mindst i betragtning af de økonomiske og beskæftigelsesmæssige vanskeligheder, vi har. Jeg er valgt til dette folketing af danske til at varetage Danmarks og danske borgeres interesser, og det ville stride mod min overbevisning, såfremt jeg på mit partis vegne ville støtte et sådant forslag, der langt overskrider, hvad det danske samfund evner.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Til det sidste vil jeg knytte en kommentar om, at jeg tror, der er en del af mine vælgere, der i hvert fald ville være interesseret i dette. Så kan man sige, at det ikke kun er den måde, hr. Halvgaard fremlægger det på, det kan tolkes på.

Jeg mener, at undervisningsministeren har ret, når hun siger, at der ingen lette løsninger findes på dette område. Jeg mener, der er to modsatrettede hensyn, der skal tages. Det ene hensyn er tilpasningen til det danske samfund. Det andet hensyn er vedligeholdelse og viderebringelse af børnenes egen kultur.

Jeg mener, VS har lavet et godt forsøg på, måske ikke at løse problemet, men i hvert